

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

har gjort Forsøg paa at vildlede Landbefolkningen, og jeg tror, at det ærede Medlem, hvis han havde overværet Mødet, vilde have erkendt, at det i nogen Grad lykkedes mig.

Oluf Pedersen: Rent principielt vil jeg hævde, at der maa være lige Ret til Jord, det vil sige, at Samfundet maa have Ekspropriationsret over for Jorden, men det staa for mig saaledes, at man bedst løser den Opgave at skabe lige Ret til Jorden ved at gennemføre en Ordning, hvorved den enkelte Borger faar Raadighedsret over Jorden mod at svare Skat til andre for den Forret, han nyder. Og det vil sige, at man kan løse Problemet om Fremskaffelse af Jord paa en bedre Maade ved at følge de Anvisninger, som i sin Tid er givet af Husmandsbevægelsen, end ved at følge de Anvisninger, som det foreliggende Lovforslag giver. Jeg tror ikke, det er nødvendigt eller tjenligt for Spørgsmalets Løsning at gaa til den Ekspropriation, der her er Tale om, men for en Udvikling hen imod gode Vilkaar for Husmandsbrugene er det selvfølgelig lige saa vigtigt, at man ændrer den Politik, der paa dette Omraade er ført.

Naar man ved, at der fra alle Sider, ogsaa fra Venstres Side, er givet Tilslutning til den økonomiske Politik, der i de senere Aar er blevet ført her, saa er det en hel Oplevelse at høre det ærede Medlem Hr. Sønderup udtale, at de haabløse Forhold for Landbruget skyldes den Politik, som i de sidste Aar er blevet ført. Det vil sige, at det ærede Medlem Hr. Sønderup gør ganske den samme Anskuelse gældende med Hensyn til Landbrugets Vilkaar som den, der er gjort gældende fra Retsforbundets Side, nemlig den, at hele denne tilsyneladende landbrugsvenlige Politik i Virkeligheden er husmandsfjendtlig.

Og det er ikke mindre opmuntrende, naar det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, efter at det ærede Medlem Hr. Sønderup har sagt dette, kommer og siger, at nu har Demokratiet opnaaet Flertal her i Rigsdagen, og det, som nu skal ske, siger det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, er, at nu skal man følge de Veje, som er angivet ved Husmandsbevægelsens Program. Enhver, der kender Husmandsbevægelsens Program, ved, at den økonomiske Landbrugspolitik, der er ført i de senere Aar, er stik modsat Husmandsbevægelsens Program. Det vil sige, at hvis det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har Ret — og det haaber jeg —, saa er det en Bebudelse af, at nu vil Regeringen

omlægge sin økonomiske Politik, nu vil den, saaledes som det er krævet i Husmandsbevægelsens Program, afskaffe Toldbeskyttelsen og skabe ligelige Vilkaar gennem en Grundskyld. Det er meget glædeligt, hvis det er sandt, hvad det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen her sagde, at det er en saadan Politik, man nu vil føre. Men vil man føre den, kan man saamænd godt lade den Slags Lovgivning som den, der her foreligger, hvile og saa sætte ind paa en langt bedre og mere effektiv Maade.

Laurits Pedersen: Den højtærede Minister udtalte sig meget kraftigt over for den Maade, hvorpaa Landbruget har pantsat sine Værdier i den sidste Menneskealder, maaske længere. Det er ret interessant, at Landbrugsministeren, som skulde være Førstemand for dette Erhverv, her fra denne Plads i saa høj Grad revser den Metode, som Landbruget har fundet rigtig og rimelig for at fremme Produktionen, nemlig at pantsætte sine Værdier. Det, at man i sin Tid inden for Landbruget oprettede Kreditforeningerne, som er det første Andelsforetagende herhjemme, med det Formaal at skaffe Landbruget nogenlunde let Adgang til at faa Penge til at komme i Gang for, det kritiseres nu af Landbrugsministeren.

Jeg vil gerne drage en Sammenligning her: Landbrugserhvervet har under hele Kriseperioden maattet nøjes med Priser paa deres Hovedprodukter, der har ligget under Førkrigspriserne — især for Smørrets Vedkommende har Prisen ligget langt under Førkrigsprisen —, og det er derfor ikke svært at forstaa, at Landbruget med de forhøjede Skatter er kommet ud i Vanskeligheder. Jeg beder den højtærede Minister undersøge andre Erhvervs Forhold, undersøge, hvordan Forholdene ligger for Grundejerne inde i Byerne og ogsaa for Industrien. Hvis disse Erhverv skulde nøjes med de samme Priser som før Krigen, tror jeg, den højtærede Minister vilde komme og sige ogsaa til disse Erhvervs Udøvere, at de har ført en forkert Pantsetningspolitik. Nej, det er rigtigt, at det, der er Skyld i de vanskelige Forhold, er de lave Priser. Som Følge deraf kan Landbruget ikke forrente de indestaaende Kapitaler, og det er derfor rigtigt, som vor Ordfører sagde, at det har Regeringen i høj Grad Ansvaret for.

Landbrugsministeren fremhævede Ministeriets store Indsats til Fremme af Landbrugets Produktion. Det er noget vanskeligt at faa Øje paa, for det hører man ikke fra vore egne Forhandlers Side: denne stærke Fremhæven af Ministeriets gode Indsats